

Łączenie rzeczowników złożonych

Język niemiecki obfituje w wyrazy złożone. **Der Blumentopf** to *donica na kwiatki*, a **die Topfblume** *kwiatek doniczkowy*.

A może wolicie coś dłuższego? **Donaudampfschiffahrtsgesellschaftskapitän** jest *kapitanem towarzystwa żeglugowego statków parowych po Dunaju*.

W matematyce znajdziecie całą masę liczb-tasiemców!

achttausendsiebenhundertsiebenundvierzig czyli 8747

Często rzeczowniki w języku niemieckim powstają przez połączenie dwóch innych rzeczowników. Może być ich oczywiście więcej niż dwa.

Takie wyrazy trzeba jakoś ze sobą połączyć, zespolić, scalić w jeden wyraz. Do tego celu wykorzystuje się między innymi element zwany **Fugen-s**. Tak jak pomiędzy płytkami w łazience znajdzie się fuga, tak w wyrazach złożonych pojawia się np. spółgłoska -s.

Pytanie brzmi, czy są jakiegokolwiek zasady, żeby wiedzieć, kiedy tego -s- użyć?

Na szczęście są! Dowiedzmy się, jakie.

Zasady łączenia rzeczowników złożonych z -s-

Jeśli dany wyraz składa się z dwóch części, to -s- między dwoma rzeczownikami, które go tworzą, pojawi się po takich sufiksach, jak: **-heit**, **-keit**, **-tion**, **-ität**, **-ling**, **-schaft**, **-tum** czy **-ung**. Te przykłady są na to dowodem:

- **-heit** -> **Gesundheitswesen**
- **-keit** -> **Geschwindigkeitsbegrenzung**
- **-tion** -> **Kommunikationsmittel**
- **-ität** -> **Universitätsbibliothek**
- **-ling** -> **Schmetterlingsgeburt**
- **-schaft** -> **Mannschaftssport**
- **-tum** -> **Eigentumswohnung**
- **-ung** -> **Meinungsfreiheit**

Poszukajcie swoich wyrazów z -s- i sprawdźcie, czy ta zasada naprawdę działa.

Z „s” czy bez „s”? Oto jest pytanie...

Milej zabawy!